

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Admodvm Reverendo, Strenvo, Generoso, Nobilissimoque Domino, D.
Henrico à Ruiffenberg, Ordinis Teutonici, Baliuæ Iuncetan[a]e ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

ADMODVM RE-
VERENDO, STRENVO,
GENEROSO, NOBILISSIMO-
que Domino, D. Henrico à Ruiffenberg,
Ordinis Teutonici, Baliae Iuncetane
Commendatario pouinciali, &c. Do-
mino suo multa obseruantia
colendo S. P. D.

Raeclare admodum censuit Ari-
stoteles, Generose ac Nobilissi-
me Domine, nihil esse humane
naturae magnificentiae accommo-
datius, quam admiranda Omni-
potentis Dei opera, assidua mente contemplari.
In eo enim munere non modo perfectam huma-
nae vitae rationem, omnemq; officij religionem,
sed summam omnium, quam animus capere po-
test, voluptatem, sitam esse decernit. Quod
sanè Propheta Regius, qui diuinorum operum
contemplatione animum assiduo pascebat, lucis
lenter testatus est, cum ait: Quam magnifi-
cata sunt opera tua, Domine: Omnia in sapien-
tia fecisti, impleta est terra possessione tua. De-
lectasti me, inquit, Domine, in factura tua, &
in operibus manuum tuarum exultabo. Vir in-
sapiens non cognosceat & stultus non intelliget

(:) 2

h.c.

hac. Neq. modo sanctissimus hic rex, sed Phi-
losophi etiam gentiles, in medijs errorum suo-
rum tenebris, clarissimè immensam diuinam sa-
pientia magnitudinem, ex operibus ab ea con-
ditis, cum incredibili mentis gaudio, percepe-
runt. Inter quos Seneca, ut magnificentissimis
naturæ operibus animum suum oblectaret, eo-
rumq. dulcedine omnes humane vitæ acerbita-
tes suauissimas redderet, non dubitauit, pa-
tria, cognatis, amicis, opibus & possessionibus.
& omnib. deniq. pro quibus in vita parandis,
tuendis, amplificandis homines vitam pericu-
lis infinitis exponunt & obijciunt, relictis, in
locum ab omni mundano strepitu & familiari
hominum congressu alienum secedere: ut (in-
quam) à flagitiosa corporis consuetudine remo-
tus, & quasi corporeis vinculis expeditus, libe-
ra mente, in diuinorum operum contemplatio-
ne versari posset. Ex qua sane tantum, tamque
admirabilem animi fructum est consecutus, ut
mortalibus rebus abiectis & repudiatis de im-
mortalibus atq. diuinis noctes & dies, cum in-
credibili voluptate cogitaret: & quasi ex alto
celorum cardine, mundum cum omnib. regnis
& opibus infra se positum despiceret. Quod si
tantam homines illi in solis naturæ operib. con-
templandis, voluptatem hauserunt, adeoq. na-
turæ statum insita fragilitate ruentem ac præ-
cipitem fulcierunt, ut contra omnes fortu-

na impetus inuicti perstiterint & semper glo-
riam ac decus retinuerint, quid tandem exi-
stimandum est in operibus gratiae reconditum
esse, quae praecipuam diuinae bonitatis & chari-
tatis magnitudinē erga nos profitetur? Quid
enim non admirandum, quid non magnificentum,
quid non vehementer obstupescendum in san-
ctorum hominum vitis legimus, quos Deus &
singulari amore complexus est & clarissimis
iustitiae muneribus exornauit. Profecto tanta
sunt tamq̄ admiranda, quae Deus in eos pleni-
sime congescit beneficia, ut homines, qui incom-
parabilem Dei erga suos charitatē minus per-
spectam habent, meras nugas & aniles plane
fabulas esse dicant. Quod nemini sanē mirum
videri debet, si homines inani sapientia opinio-
ne tumidi, ea irrideant, quae omnem humanae
mentis intelligentiam superant, solaq̄ admi-
bili summi conditoris potentia perficiuntur. Si
enim Propheta David magnifica naturae opera
humanis oculis obiecta & ante pedes constitu-
ta, solis pijs & amore diuino acriter incensis co-
gnita esse asserit: ceteris autem prorsus inco-
gnita & densis tenebris inuoluta: quoniam tan-
dem modo opera gratiae, quae in sanctorum ho-
minum gestis praecipue elucent, & infinitis par-
tibus naturae operibus nobiliora sunt, angustiis
humanae intelligentiae terminis assequantur?
Et tamen sunt homines adeo amentes qui, cum

nullo modo optimi parentis in filios suos benignitatem intelligere queant, omnia quae de S. S. gestis referuntur vel impie conficta, vel splendidis aspersa mendacys contendere non vereantur. At verò q̄, qui summi illius Domini in tuendis & ornandis amicis suis magnificentiam vel leuiter exploratam habēt, profectò mecum fatebuntur nihil esse vel ad animarum vulnera salutarius, vel postremò ad oblectamentum vitæ iucundius, quàm priscam illam Ecclesiae fœlicitatem sanctorũ hominum miraculis sancitam, martyrys testatam, & excellenti diuinorum hominũ virtute, continentia, puritate, contra omnes demonum & tyrannorum impetus stabilitam, acri mentis iudicio recognoscere. Quae mecum ego cum reputarem, vniuersae Christianae Reipublicae rem non minus utilem quàm iucundam facturum me existimaui, si res Sanctorum Dei virtute & auspicio gestas, attentiore delectu, pressas ac repurgatas & ad doctissimi praestantissimiq̄ viri Casparis Baronij iudicium, tanquàm ad Lydium lapidem probatas, in publicũ emitterem. Quod sanè si minus facunda splendidaue, tamen infinitas diuinarum laudum occupationes, synœcra atq̄ accurata narratione praestitimus. Et quanquam nescius nõ essem, hũc nostrum laborem multorum hominum offensionis obnoxium futurũ quod munus id suscipere ausus sim, au

quod, pro dignitate obeundum atq; exornan-
dum, diuino ingenio & admirabili orationis co-
pia & facultate opus erat: tamen cum atten-
tius in consideratione Sãctorum versari cepis-
sem, adeo cupiditate eorum exarsi, ut contine-
re me non potuerim, quin totũ meum studium,
repente, ad vitas eorũ literis illustrandas con-
uerterem. Accedit quod religiosi hominis, in
bonis artibus à pueritia enutriti, & in diuina
studia, die nocte q; incumbentis, officium esse du-
cerem, non vni tantum sibi vacare, sed quantu-
lam cumq; scientiam adeptus fuerit, eam ad cõ-
munem multorum utilitatem conferre. Quæ
cum ita sint, confido fore factum hunc nostrum,
quantumuis impolitum, gratijsq; quas ho-
mines admirantur, minus adornatũ, ludicũ ta-
men æquiori, præcipuè cui diurni nocturnique
Ordinis nostri labores penitus perspecti sint,
placiturum & fauorẽ inuenturum: donec per-
otium ornatio accuratioq; à nobis prodierit.
Has aut lucubrationes nostras cui potissimum
destinarem non diu mihi deliberandũ fuit. Exi-
gebant enim hoc à me tua in me collata be-
neficia & præcipua quadam animi beneuolen-
tia, quam omnibus mundi huius opibus longè
præferendam puto. Præterea æquum esse puta-
ui illi potissimum studiorum meorum labores
consecrare, qui tanta vigilantia ac cura omnes
literarum candidatos fouet: & omnes opes &
consilia

consilia eò libenter confert, ut doctorum atque
piorum hominum multitudo, ad Reipublica &
Ecclesie ministeria adhibeatur. Quàm multi
enim tua singulari beneficentia & humanita-
te ad dignitates, & quod multo præclarus est
ardentissimis pietatis studijs tamquã facibus
admotis incensi sint, non facile verbis explicari
potest. Quare non possum nõ tam egregiam in
te, Generose Domine, virtutem vehementer
amare & amplecti, eamq; animo meo semper in-
fixam habere: cuperẽ q; sane egregias animi tui
dotes, debitis laudib; celebrare, nisi me & inge-
nij & eruditionis mea tenuitas, ab hac cogita-
tione auerterent. Hoc interim à te cõtendere
non desistã, ut has qualescunq; mentis mea cogi-
tationes & animi conatus equi boniq; consi-
las scriptaq; nostra, qua me soles, humanitate
amplectaris. Quod si feceris, acerrimos ad reli-
qua currenti stimulos addes, efficiesq; ut mu-
nere præclariore, & te tuaq; virtute magis di-
gno, meum in te animum, pietatis & observa-
tia plenissimũ, declarẽ. Christus Iesus R. D. V.
& ad nominis sui gloriam, & Catholica Eccle-
siae utilitatem, diu, nobis seruet incolumen. Ex
Carthusia Agrippinensi 6. Kalend. Aprilis.
Anno Restauratae Salutis 1595.

R. D. V. Observantissimus
F. Zacharias Lippeloo. Carthusi